

DOMOVINA

Številka 2, 12 in 25. dan vsakega meseca. — Številki naj se vsebuje politični vsestavek in storilni pregled. — Redništvo se ne vstavlja. — Za izdajatelja se glasi: rednik in tiskar Jakob Štepec. — Za izdajatelja se glasi: rednik in tiskar Jakob Štepec. — Za izdajatelja se glasi: rednik in tiskar Jakob Štepec.

„Domovina“ koncem leta 1893.

Talke je bilo leta 1893 sprevrta in Celju na svetlo slovensko častitljivo podjete. V Celju, razume, kjer ni bilo 40 let nikakršnega podjetja. V Celju, razume, kjer ni bilo 40 let nikakršnega podjetja. V Celju, razume, kjer ni bilo 40 let nikakršnega podjetja.

Našli prijetni razgovori in talenja. V talenja, razume, kjer ni bilo 40 let nikakršnega podjetja. V talenja, razume, kjer ni bilo 40 let nikakršnega podjetja. V talenja, razume, kjer ni bilo 40 let nikakršnega podjetja.

Polprijem ko nas mnogi vrli, svoj rod lju beči narodski. Le tako je bilo moč biti politični tak med svet, kakorjen je bil. Kolikšnega napreka je potreba pri tako občinstvu lista s takimi priljubljenimi, je lahko povedati. Pa pri sklepu letoključnega letnika se vendar s zadovoljstvom

obračamo nazaj. Res veliko število strankarjev, med katere imamo čast šteti nekaj državnih in delovnih poslanecov ter tudi nekaj odbornikov „Slov. političnega društva za Štajersko“, nam daje pogum, da i nadalje vstrajamo. Tudi a število strankarjev smo zadovoljni. Vse to je dokaz, kako potreben je bil enak list. Prepričani pa smo tudi, da oni gospodje, ki so nas v začetku s nezamisljivo gladali, pač danes drugače sodijo, ker so se lahko uverili, da se borimo le za pravice tako naroda, kakor svete vere. Delovali bodimo tudi v bodoče po programi, ki smo ga objavili v prvi številki „Domovine“.

Razdohiti to našim č. p. n. čitateljem, smatrali smo za dolžnost. Zato pa se tudi našljamo, da bodo oni istotako proti nam splošno svoje dolžnosti. Za dva goldinarja na leto podajati bodemo tudi v prihodnjem letu po trikrat na mesec, kakor do sedaj, vse važnejše dogodke naše slovenske, kakor tudi širše avstrijske domovine. Prinašali novosti in pojave po širnem svetu in zabeleži v kratkočasnim brskanjem.

Velokrat in od mnogih strani izraženi želji, da bi „Domovina“ postala tednik se ni moglo vzdržati. Veliko nas obilo druge dolžnosti in druge delo, tako, da bi se mogli vsajeno povzeti se tednika. Zato prosimo potrpljenja, storili bodemo, ko bodo moglo.

Zahvaljamo danes vse častite p. n. strankarje, proseč jih ob enem le nadaljne podpori. Iztokati tudi srčno zahvalno vsem, ki so nam pridobivali naročnike. Zagotovljeni naj bodo, da so se trudili na dobro stvar, kajti odkrito povedano, da „Domovina“ ne delamo kupčije in da smo zadovoljni, ako so stroški pokrili. Zato pa se trudimo nadaljamo, da bo vsak dosegajo našo ničnik ostal nam zvesti tudi v bodočem letu, poleg sebe pa pridolži vsaj le jednega naročnika.

Kolikre bodo število naročilo, toliko bodo listi vplivajo in toliko več bodo lahko delovali.

Posvetljajmo se, želimo vsam p. n. prijateljem, strankarjem in podpirateljem:

„Vseude praznika in svetlice nove leta“
Uredništvo in upravništvo „Domovine“ v Celju

Naš politični položaj koncem leta.

Nake politični stanje ob koncu leta ni kaj ugodno. Tega slovenski narod ni sam zakrivil v bodočnost bi storil z večjim razpajanjem gledali, ako bi bili vsaj doma popolnoma edini. Nako bilacno politično so nam letos z Dunaja narokovali. Novoga imetja in dobitka nam na političnem stolu več ne obetajajo. Priti pa stogoremo le oči do upanja. V prihodnosti se nam vstopa še slabše goditi. Mi Slovenci smo z narodnega stališča a Čehi enaknega narodnega mišljenja, s njim imamo vsi sočutje. Čehi so pa prišli v veliko neslavo pri sedajni vladi. Pri Nemcih in njih strankah so bili pa še od nekoder. Politični položaj se je bil pred Božičem v državstvu oboem popolnoma razjani, ko je bil razgovor o izmenitvi narodnih v Pragi in o dovoljenju začasnega proračuna. Čehi in drugi Slovani, razven Poljaki so z besedo in glasovanjem izrazili sedajni volji nezupanje. Nemci in Poljaki so jej pa pritrdili; zato se je vladi vse gladko izteklo. Slovani so stekli, kar so mogli; Čehi so se izrami, kakor levi in tudi Jugoslovani so karjelo podražali svoje slovenski stališča. Izvratno sta govorela hrvaščinski-romski poslanca dr. Leginja in Spinčić, poslanec Klau je tudi podražal le slovenski stališje, grof Hohenwart pa je razjajal svoji stališča kot posejvalstvo. Naj

LISTEK.

Na sveti večer.

(Pripravljen in izdajatelj Jakob Štepec.)

Lep je, dragi moji, spomin na sveti večer, lep kakor nobeden in moji duši. To ni spomin gospodarske otroka, spomin na visoko razvetojstvo dvojnega, bogato obilnega letošnjega drevo, na dragoceno darila, ki v prvem trenutku vzbudijo pobje, potem pa se vse to zvrže, otrabi in pozabi. Velikar na ta večer vzbija se mi spomin na naše od tje in smaga poboljšano pogubo, na ono lepé pokrajino, ktere smo s toliko ljubimjajo občivali leto za letom. To so spomini na svetlo slovensko kmetstvo hiko, na one ljubimjajo domače običaje, na one mirno srečo vsakega večera. Zmagaj hitje naraz, v peči praskaeta debeli pasjač, groj poti zbirna se ljubeča rodilna, vse zadovoljno, vse srečno, v tem ko v kote mirno plaskajo listi pred jasnicami, pripravljajo stari, izkušeni dedi doli in zapeljajo a čudovnih dogodkih tega večera, o vseh in talih spominih svojega življenja. Ob njegovih nogah sedi čvrst pa sevilje v si le doživetne nauka starčev in svoje si bajno podobe svoje lastne srečne bodočnosti . . .

In ko se odpravijo k polnočni, polni sveti o svetloščem trenutku stopajo v temno noč, na oknu po gretskih ložih pa se premičejo vrste bakelj, kakor trepetajoče zveze, vse navzdol v dolino hitet, vsam poka slovenski strel . . . tedaj se ti sili, ko, da res po polnočnem zraku zveni ona bajna pesen — „Mir ljudem na zemlji, ki so blage volje“

Lep je ta spomin! Nikdar ga nisem bolj živo občutil, kakor na ptujem. Bilo je to prvokrat tam gori ob mrazu, meleni Dunavi. Legel je že p d svojih moji prijatelji Tone, a kterim vasa takrat praznovala sveti večer.

Bilo je pred svetim dnevom. Dvaja pol nezakurjena, na oknih hlad, svetica maza, da se je človek kmaj občutil nozi. In najina bližnjaja! Vabrala vasa so dolgo. Zapisala vsak izdalek, delala črte v bled kruho, da pa se bi s jednkrat pešat pojedla. In vrljeb tog državniki modrosti, listati se je čes, ko bi morala prvi odaj pa se najde več. Trgovci v tacem položaju napre vrata in nose kljube v sodiče. Nama pa je kazalo napreti vrata v svoj bodec. V jutro prečeta vasa zadnje nove. Segajo je kmaj do večera. Tako vasa prišakovala božičnih praznikov.

Kdo bolje torej doma? Stipavci vasa ob denaršnem kazalu proti staremu vnašičli. Tam so imeli tako lepo „akurjeno kajigama, kakor bi

„godi godi okrog šivota.“ Vzame se kajpa v roko, človek se zatopi v modro misli in posabljen je posojajna skrb.

Nikdar se človek boljše ne spomni svojore v svojega doma, kakor v nadiči. Kaj čita, da so tudi nama ubajale misli nekoliko milj daleč na jug. Glad trpeti v tistih časih, ko so vse svet veseli, ko najubotjajo človek živ v nekotni občutnosti, to je buda zavret. In spominila vasa se, da ima človek tudi mater. To je tako nekaka pe-metna naravna na svetu. Koda: te posabi vse, kedar nikjer ne najdeš več odpetih vrat, tedaj te materino srce ne pozabi. Tolkjo ji je bila, ko smo odhajal v daljno tje mesto, nepričakovno ji je govorilo, da bi „dobra otroci“. Odala se je občutili vasi in stekala razvati s sinom, kakor bi ga pozabila. Ali slabo se je ji to posredilo. Vabala vasa oba, da ravno ob bližnjih praznikih spomniti se mora na najo. Prečelka bi ji bila misel, da njen otrok siko trpi, li upanje je le vedno čisto v nama.

Prvi večer je treba spomniti dobrodojno, tople prostore. Kakšnega je to po vrljajem Dunaju na sveti večer? Vse se zaplete, da izrljiti čes peče domov. To prijajo kmaj, tam dero tople nočev, noseč sadnja darila za božično drevo, vse vra, vse je nekako razjajeno. V vsiacih bližah zavreli se okno na okno, sloni najrajna stekla

krupježi in nam najbolj in srcu pa je bil grov slovenskega poslanca dr. L. Gregorčiča. Zato hočemo jedro tega govora in približiti.

Poslanec dr. Gregorčič je pravil, da so on in tovarniški tajniki moralisti in liberalizirani stranka drža spravo v roki. Nova vlada je nemalo liberalna in to pomeni zapostavljanje in preganjanje slovenskih narodov, nedotajljivi liberalnega kolektiva in liberalnih konfesijskih nazorov, manchesterstvo in proletariatske srednjega stana, nove dolžave in nova bremenja. Take vlade ne morejo jugoslovanski poslanci podpirati. Tako nam je bilo, ločili se od dolgoletnih prijateljev, a kriv je tega naš vkipni volja, ki je brez naše vednosti in super našo voljo počel grofa Taaffoa in ustvaril novo situacijo. Ne Plesner v vrtajočo perjavico na čelnu, ampak verni Fridolin, dolgoletni in pogumni vodja konservativcev je vrgel grofa Taaffoa in ne na karist svoje stranke, ampak na karist nasprotnikov. Grof Hohenwart je pred Plesnerjem kapituliral in držal strano, ko se je ta dvignil na sedlo. Ta katastrofa avstrijskega konservativstva, preročena po volji konservativcev, je najbolj pomenljiva vsa evra. Taaffova volitna reforma je imela namen uničiti premoč nemško-liberalizirane stranke. Da je grof Hohenwart sam prevzel vlogo, ali postavlja v ministerstvo dva konservativna parlamentarista, potem bi se Jugoslovanci ne spodiljati tako, kakor sedaj ob vladit. Tako pa je ministerstvo Windischgrätzovo nova indaja Las svetovnega ministrstva. Plesner sam pomeni polni program in sicer program liberalnega manchesterstva. Njegovo imenovanje je na benci obdobja največje rade. Gospodarski razvoj bo najbrž tak, kakor za časa Lasera, tudi krak ne imatane in le teh strokovnih vedno jugoslovanski poslanci: stani v koalaciji, ker neboj njih aktivno tega kar gotovo prida. Vlada zahteva naj mirujoče politična vprašanja. To se lahko zahteva od tistih, ki so sili, ne pa od tistih, ki so lačni. Svetovni vodji sledili smo vaj v razbistru s največjim napučenjem in s ozirom na njegovo značje na konservativno in za narodno stvar. Kmalu pa je nastala vedno rastoda neznanost in ne posleje je naše napučenje popolnoma ugasnilo. Narobe-Moise nam je vodil štirinajst let po Taaffovi občutvi, nastajanje na pa spjalni svet v Egiptu, to je, pod nemško-liberalni režim. Znamo henci s mescem so sicer tukaj tudi, ali obšli njih stoji toliko narodnih naših nasprotnikov, da ne moremo do njih. Zato smo se od njega ločili in našoj mislimo kot tisti slovenski knažički takati, kaj se primet. Najbrž pojlejo za nami tudi konservativci in čim se to zgod, spomnil si bo človek Poljske svoje dolžnosti in — konec boče četrti liberalni črt ter čas za obnovitvi boljšega sveta. Dočaj pa se bomo jugoslovanski poslanci obično potekali za pravica

in tirizaje narodove, delajoč za Boga, osmrja in domovino. (Ziravno odobravajo in plaskanje).

Celjske novice.

(Bohinjski) pri kolinskih sestrah v Celji, napravila je kakor vsako leto, mnogo veselja. Otroci predstavljajo so igro „Pred neseljski vrati“ tako nito, da so marškom silila solca v oči. Po raznih delacijah in odpetju bohičih pesni, bilo je obdarovanih 125 otrok s oblačil, pecivom, itd. Zbiralo se je pri vesnici prav obno ševitvo doberotnih in prijateljev mladine, da so se pripravili, kako lepo napredajo post pri taht kolinskih sestrah.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Šuški vasi) imela boče svoj občni zbor na dan sv. Stefana, 26. dec. t. l. popoldne ob 4 uri v občinski hiši v Šuški vasi. Na programu so poročila obnova, volje novega odbora, govori, pesje in prosta zabava. Upamo, da b-o-jo vsi doseženi cilji podružnice zvesti ostali in se novi silijo pristopiti.

(Pod kandelom smrti) je Anton Jelen, delavec in št. Petra v svinjski dolini. Zalesel je nasmev v mrtih dneh našim tega mesca pod kandelom bliso Celja ter nasel in kurami slami. Še je kmali 15 daj pomaje naša ga je tam smrti poltija.

(Dr. Gregorčič in nemška „valutarija“) Pred kratkim prinesel je tiskarji nemški listižnotico, ki se je začela s besedami: „Theodor Gregorčič in tovarni“. . . Gospod dr. Gregorčič je zato vodil proti odgovornemu vredniku točno naredi falševanja časti. Sočasje je zrednika opretilo, da, da ni dokazano, da je bila ta povzra ravno dr. Gregorčiču namenjena. Razode se pri nas za smajo pretrevati.

(V sili občinskega sveta,) ki se je vrtila dne 15. decembra obravnava se so večnoma zadeve mestnih ulic. Nas veseli, da se je občinski svet skraj spravil na to koristno vlogo, na katero smo ga sicer v vsakem listu opozajali. Tukaj naj si naši bralci in Pepeti spijajo lovorice vose. Vendar dostaj niso bil posebno srečni. Popeljavanje vrtah ulic je pomembno in vrtaja samo sejevoje pri dotičnih hišnih posestnikih. — Veliko skrb delajo občini tudi koterji prodajalci sadja, katerih je v Celji 21. Ti prodajalci delajo veliko napotje in dužno je, da se na glavnem trgu še ni ugodila kakova ne-reča. Tej neopodi se pa ponagati s tem, da se prodaja na trgu prodaji na prosticini „osmrja Jofeja trg“. Enkrat se boče to moralo uglediti. Ali kaj, če bi tam poleg stalo posojilniško posojilo?

(Najne papirave) potrebuje Glinčina cesta (Glinča Strana) ki polje do jarnega kapulata in doline bohičinske. Očvak bi se morali, sedaj ko je nastalo mahljavo vreme, skraj s čelnom vstati, da bi prišli srečno na mesto in na stani v blizu.

bohičnaga veselja je bil s tem poljarjem. K temu prišel je naš obup. Teko mi je bilo živeti samo za stroške svojega prijatelja. Žgale me je misel, da je name vse pozebljo. Moj prijatelj pa je bil v posebno občutiljivo dal čutili, da nisem prejel misli. To je bilo slabo. In tega nisem bil vajen pri njem. Tem bolj me je bolelo. Ali molčati sem in zagrebel se v grenko svojo kakot.

V tem neko lahko potika. Vstopi pismonosca, ta najrajnatejša čeba v djalčkom življenju. Jas nisem imel več upa, zato ga niti pogledal nisem. Rno vprala za ime njegova toranja, in da ga sprevi za vrhuncu sreče, odličje haljno pridobiva vsaj petak. Ki je posledaj prinalna na Dunaj. Kdo si ni v misli zadovoljnost njegova toranja? Toda tudi mesci se je sprevil smojšnji pismonosca in mi našel lepo sveto novece. „Toda vendar“ slišali sem, pripravilo svet lučno napučenje v zobe. Ali denar je samo denar, plačana ljubice; zabeja ni bilo in tako rad bi bil videl svet skraj domačo gnat ali domačo kapjo. Moj prijatelj je postal v tem do neznanosti napajiv, naskrat pa se silijo pod postajo in privleče na dan velik zaboj, s svojim naslovom. Razobnost ga je prejel nekoliko pomek, skri ga, ter so pasel na moju obup. Naskrat je bilo vse pozebljivo; zaboj razbit in njegove dragocenosti razkrita. Tu je bilo vsega v obli. Sta-

metali obča, ki zabajajo gotovo večkrat v kopelj imajo pa kuga obča, da ljubijo mahlji tisk pod nozenci, a drugje taklo da ni uga. Na, hru las, malo bolnika bi pa se stalo točno, da bi mesta obhajanje ne smogla take svete.

(Občni zbor „Celjskega šolskega“) vrti se je dne 21. decem. s prav množicojo učitelje. Zborovanje vodil je — ker je bil starosta radi bolnosti odoben — podastena best dr. I. Dežko. Po njegovem postvru poročila tajnik in blagajnik o delovanju društva v preteklem letu. Zborovanje bilo je živahno in imelo prav mnogo naš; mestnih debat. V novi odbor voljeni so: Starosta best dr. J. Vračko. Odborbeniki pa lasje dr. I. Dežko, dr. A. Števančič, dr. J. Tomšiček, dr. F. Majar, dr. J. Glauer, Matije Dunčan, dr. A. Kapar, dr. J. Vinar. Nastaloje poročilo sledi.

(Pepurki.) Pismena skupščina okrajnaga mestaja celjskega se boče vrtila v petek dne 29. grudnia t. l. ob 10 uri predpoldne in na 26. grudnia, kakor je bilo štiti v zadnji številki „Domovina“.

(Šolske šole.) Občna vitanjaka je vivila prolejo za ustanovitvi čelo nemške ljudske šole. Debeli bolni svet je tej prolejo ugledil, daistavno občina nima zadostno ševitvo tacht otrok, ki bi hoteli same nemško šole obhajevati. Za kolo naj 14 toraj svet imela le namen pomembniva občinske ševitve. No, našja bolnica in ti sadri le si refena in upamo, da nemškihtorih vitanj-camno ne boče šlo vse tako po volji. Tudi nemško šole v Vignju še nemski listi napoveduje. Tako ustanovitvi po vseh tgrh ševitvskih nemške šole; njihovi otroci po bolajo točili, da na Slovenskem ne morejo dobiti štari, kar jostika ne znajo. Ni menda treba opozinjati, da naj redotube povodi našjo na takina poševjanja in naj se hranjo s vsami postavnimi pripomočki.

(Uradni čevri) a kol. okrajnaga glavostva celjskega) bodo v bodočem letu ob svrduh in sborah v Celji; v Laškem trgu pa 12. marca. 4. junja, 27. avgusta in 19. novembra. V Trbovljah 5. februarja, 30. aprila, 23. julija, 15. oktobra v Kočičah 30. januarja, 13. marca, 24. aprila, 5. junja, 17. julija, 28. avgusta, 9. oktobra, 2. novembra. Na Vranekem 23. februarja, 18. maja, 10. avgusta in 2. novembra. V Šmarji 18. januarja, 15. marca, 10. maja, 5. junja, 30. avgusta, 25. oktobra in 30. decembra. V Braslovčah 4. maja, 6. septembra. V Ljubnem 8. februarja, 14. junja, 18. oktobra. V Gornjemgradu 22. marca, 26. julija in 29. novembra.

(Gliničke društvo) se odlojli in lačni okraj je imelo v tem letu svojo našjo mesočno zborovanje dne 3. decembra, katero je bilo dolgo obhajevanje. Polje je moralo takrat imatati; kajti g porovode si bilo našd svojega shajevanja v njegovemh okraj prijateljeh. Društveni javski zbor se mora toraj s novim letom pravo-

vidijo se lačice prižgane na bohičnem drevesu. Vsako gvo v razdneju naštoraja in pri tih, vsa je veselo. Potem pa hodi v tem morju neznanj ljudji sem, naprežen in hru upa.

Moj prijatelj pobral je po prvem svetju. Nekaj ga je gnoo na dom. Do večera si bilo niti, nič toraj ne bo. Tako sem prišel domov in pričakoval, da podstvirni zjaga v o-makom dnevem stanju. Toda, kako se začulno, ko odpreva vrata. Sedel je pred odprtim zabojem. In zjaga vrti je hčb kraljeva ara, občo neta postavljal botuljo političnega terana in kakor občo: svrli zvala, šarila je prava pravzara domača potvica. In da ne bi vsajhaljo slovenske razvijavice, lasel je prvi soboj postavljen strokovo voljo, na njaj pa prižgani dva družni svetilci — pravo bohično drevo. — Nadej je to vajico v zaboju. „Ja pogum, denes leva pravnostna bohični večer“, vaktično in našla ara temnega terana. „Zdaj pridajo pa „osmrta na vrsto“, reče in potegne in zaboja doloko blavo. V plemu je stalo: „Ljudi moj Tone! Lepo te postavljamov vsi domoči in šelimo, da s nami vosej pravnostni bohične pravnice. Prišli smo je jeden petak na tvoje potrebe. Pa rizar in srečne bodi!“ Ali petaka ni bilo. Prekakti je vse zaboj, pravnostni vsako slavnico. Ali petaka, te najrajnatejšo listine, te najrajnatejšo podlaga bodočnosti, ni bilo nikjer. Valse del

klasična brinovca, poleg potvico, rudoča jabolca in slastna klobasa — vse kar more materina skrb za prostane našteliti in tak sobojek.

Pismonosca, star izkušen mol, gledal je zahtan poševjanje na mladih dveh svetih ljudji. Namo pa je bilo treba določiti. Izprezanji saboj, dal je prav primernu odob. Poslušni ara ga najj. Popredvalo je bilo takrat pismonosca jomati. Kakovno pijejo ali jed od nasostikov; nevarno je bilo, da ga kdo čimeno in potem cepca v teh časih, ko so občinski razmetali političarje. Ali toraj je hruva političnost v obzra. Privedel je Njg-vu rolinja in bila dalaš gvo za Č-škom. leta bol ga člašča, ko najj. Napolniti smo našice in smo našli trkali na združje svojih političnih rolinčev, na združje slovenske svoje domovine!

Po noči pa ara v vsajih bolica po domoči doberotek, spomnila svoje drage k političarji, svetilo so namo kaptje. . . .

Da Vam lag dala vsem vasa bohične pravnice!

Ogled po širokem svetu.

(Lokalihi šoli na Slovenskem) se še veliko dobro dela. Če tudi niso polni v %, kar splošno, prebravalec k prostovolstvu in %, ki katoličarom, vendar imajo v vsem skupaj 12 članskih in svojih žup, manevrov družstvo "Matica" in in so sploh v narodnem občinu polni. Za narodno preveliko delujejo enakomerno pastori, katoliški duhovniki in učitelji. Kraljevski bili so skavtski Slovenci (Wand) priključeni.

(Na Slovenskem) opet vse ljubečstvo in strastno so namenjovane s novo viedo in splošnimi namerami. Kraljeva rožnica se boji za svoje pravice in šibe boje pri ruknem čaru pomoči. Zelošna, da na Slovencem so morajo priti do mira.

(Na Slovenskem) imajo novo ministerstvo. Predsednik je znani Crisp. On je volik prijatelj trpinje svoje. Vendar ni vprati, da bi se dolgo držal, ker so prevleka dvane zmaljavje v kraljevu.

(Na Slovenskem) pridno pripravljajo nastajata. Prijeli so tudi govornika Čotina, kateri je vrgel bombu v gledališči v Barceloni. — Tako bodo vedli nastajajočega pojave. Slaba vraga in za prevleko izkoreninjenje človeških milic, napravilo je ljubečstvo brezstano in nemom-če so v Strijenci.

(Na Slovenskem) malojo opet razširili delo svoj zavarovanja svoj neopredani. — Vse lepo, a stoji delavce in moljate, katerim nastane vedno tega nemom delo, ki pa vendar imajo nobena vrednotni glede javnosti in državljanskih pravic.

(V Parizu) nastajajo kose. Vse prebravalec mesta naj stavihi kose. Tudi po drugih krajih Francoske dela situosti ta bodo bolšene.

Dopisi.

Ze Slovencem graditi 23 decembra. Gospod uradnik! Dolgo me ni bilo na spregled. Gotovo ste že mislili, da sem zmruvil. Ali še živim enakoliko in še dolgo da, še vam bom kveo znosti. Vidite v jasoni sem imel toliko dela, da sem moral loviti den za glavo, no za rep in so pismo moj točki rabi ni nič časa ostalo. Sedaj pa, ko sem imel vse lupo pripravljeno, sedaj sem na pol in nastavljam svoje daljnogled, pa si ne videlo stiti, moli ste tako maglo, da bi je lahko s hico rešal. Pa nič se vam ni videlo za menoj.

Vidite, in sta mi Lejok in Žandi boljja prijatelja. Prišla sta vse celo gori na krh istak, ne me sista našla. Kaktina škoda! Ali bi jima jaz uro zavrl? Žandi me je bil potome izhat oči je pod Miklavžji krh, kjer probava dober moj prijatelj in pameten gospod. In tam se je hudo "zapletil" nad tem gospodom. In potome sem videl, ko je bil ta gospod na tisto hudo "umorno 3". In neki drug dan sem videl, da je tudi Žandi tje ostal in tam so mu rekli, naj pokaži 15 glid. Za celjske revsle, da bo drugo pet helje "umorno" nastopil. Vidite tako je Žandi opet ostal obliki očje strah in sem seba zapel. "Še verustarite potavnik", bo opet lahko rekli. Meni pa je vse to prevreda tista mikavica, ki mi toliko nujno prišala in Valopa ljubavnevruga Celja.

Gospod uradnik! Šej vosta, čer in jama let, so na rubido lovi. In tako so Vaki Celjani, zastavili tudi mojnega prijatelja Bo-karova (pa je bil vendar na postanski stol. Vi ne veste, kako zmilijeni zdaj obliki kotovani. Ni se vosta, kako pomilja, kdaj bo besede postavljal. In bo tam gori v Gradcu skratke Slovencem potokih in pobit, kakor tudi Samson v starim testamentu. Dog se Vas takrat umiti!

Da Vas je pogreva ne mine. Veste, jaz sem "žal nekak", da se je tam na Dunaji nekaj napetno zamislilo. Pa nič se ne boja. Kranje je in še čas Francoski zbirati in tudi Vi hote celjskoga namestnarja zbirati in sibihi ostati. Le ne odobnati. Kadar pa vam ho krajnja pohajka, povabila Vas na "javni" in potome vam dan dober svet, kako se hote za naprej držati!

Pravzki so Mišaji. Šej tebi moram malo v stan pripraviti in ustajno okrajšati in odklje na "jika". Zato pa ne zametite, da vam in vose potome Slovencem potavnik krakho hbi vosele pravzki in srečno vose leto!

Ze Slovencem deloma. (Javni, a ne je poravnani dolgi. Obbe je znan, da oče boljše pre-

redi dravnajet otrok, kakor pa ti njega. Obe in zadetih našega ljubečarstva, gospod Jofef Bilger, je sedaj leva stišla in širi v prav skromnih numerah v Petrovčah. Če se v polter jemlje, da vira ljubečarstva ljuben vose leto umogo in mnogo tisoč polistacije in še so pomislil, da je ta denar vira namrečno rabil in sadravn in so pomislil da ljubečarstvo, tako se mora in odberiti, da se je v tokoltem letu v žalci omavral obdar s sadravn, pri p. a. ljubečarji nabavili dograje priprave in je potome izročiti gospoda Bilgerja kot častno darilo. V ta namen privedla so se nabralne pola, kiere so se posele ljubečarjem v rane kraje Ševjanske doline. Ene teh pol leti pred nami in kaže sledote, do sedaj še biljšene priprave: po 100 glid. biljšili so gg. Hansbichler, Vinko Janoš (Celje), Kaban, Rohok, Estica Rudolf in Žigaz Jofe; po 50 glid.: gg. dr. Bergmann, Lenko Jofe (sv. Peter), Ština Jofe in Wolf Jofe (sv. Peter); po 30 glid.: gg. Tihon Ferdn in Petruš; po 25 glid.: gg. Niderter (p. d. Gobjov), Fr. Seybolt (Celje), Wabli in gopca C. Wolf (sv. Peter); gg. Fr. Vrečer je biljšili 15 in g. Jul Sednik (sv. Pava) 10 glid.

Biljšeni priprepi drugi pol se bodo poseje razglajili. Omavnil opet namerava biljšene priprave delati pobirati in je izročiti gosp. Bilgerju kot avloletno vosto. Kakor se nam pa iz gotovine vira zadržaje, manjša na omavnilih polah še mnogo imen večjih ljubečarjev; namdi tega se ti njega praviše, da se tudi videlojki žilja častnega dolgi; posebno hodi pa aplovarna na velikodolnost in darseljivost p. a. vjosenega plemstva, voselepaestnik in p. d. jonealkov divne Ševjanske doline. Pokoljani priprepi blagovolje naj p. a. darilojki upostoji gosp. Štepan Hansbichlerja v žalci, kateri bodo sprejem denarja javno potrdili in ga odvredli pokoljensko nameno.

Pri svatari tak vrt vrinjo se nam je ne-hote vprašanje, ali bi ne bila dolžnost staranga centralnega odbora c. k. kmetijskih družab in Gradci, da bi pobralna meta, kiere so si pridobili avlojivih žiljaj zaing za povredje ljubečarstva in nastajajoč blagovolja sploh? Radi bi v tej zadevi stišali še manjega kosa drugoga. Ali pa si gola izvaja, če se avsta poraba, da je bil Bilger svoje daril a n-hodi pripravoren za denarno darilo — a mesto denarja, dele se mu je — čestna. Diplomati? Ko-vo-že se še stišeli zavest p. a. ljubečarjem priporoču v potrovanje in izvrševanje: Gospod Bilger je vže dokaj let star in vedno boljše izvršje dolžnosti svojega stana. Ali bi shog tega se bilo umestno, ako bi imenovani odbor vasko leto nabiral za gosp. Bilgerja? Še boljše bi bilo, ako bi se p. a. ljubečarji med seboj dogovorili in se sestavili, da plača vask od vsake ljubečarje lupčije in sicer vasko leto po 1/4, od sprejeh d-narjev se haselj. Ta denar nabiral bi se v posebno zalogo, in katere bi g Bilger vasko leto dobil primerno pokoljenje. To zalogo naj bi ostah. Vase laiska občina ali pa jalgo štirsko ljubečarje družbo.

Potom takom bi stari, ovisli obo našega ljubečarstva s veseljem srcom lahko gledal v bodočnost in njigovi otroci, p. a. ljubečarji, bi pa s poseben veličinski smodi: "Nehvalnostni ni vlašje plačilo tega avsta!"

Pater Skala.

Ze Slovencem deloma. Da ste mi zviraj gospod uradnik! Šej vam, da Vi še davno bitite stišali kaj novoga od mene. Ko ste bili še mali deček, pripovedoval vam je od mene Yata stara mamica od dolgih stisnih vosebik, ko je prala pri goroki peči sedel in Vi ste nje prav padljivo postoljali; bi hodi padljivo, kakor postoljajo veliki očjaki otroci svojega občina in Juljska. Praviša vam je povest od večnega prijatelja. Želsti ste itajga hodi naj videli in stišali, da vam pore svojega Strijenci dogotko.

Ne in v sedaj sem takaj. V Ševjanski dolini sem se vstavil na nekoliko let; naj takaj se s meni vedno najbolj pomislil, med vršni potome Slovenci. Povrediti vam nam prav mnogo zamisljivo, kajti jaz sem še malin mlaj, ko se še celjskim nemarjajem namaj; ali da bi bilo od Slovencem ustarejotno merico Celje hodi naj trdnjavje, in katere hotejo kreviti domače, vira Slovencem, kakor so kreviti Italijanci nekaj in "sele.

Jaz sem pred par leti vrazil se v ta prekrani, rajski kraj; pa bil sem tih in sem je oprezoval po slovenskem štirinam ali je ljubečro takin, kakor je bilo pred tisoč dvostu leti, ko se je bopavalo hudo s Italijanci avlojivisti. Da, opazil sem, da je ljubečro še vedno isto. Hiti, črsto, kve se da premakniti s svoje vosele svoje. Krje se hodi pa se na, ko sem zapazil toliko Italijancev da je med slovenskih ljubečarstva in koliko da je med njih privravnarjev Nemcov, kateri si hodojko gospodstvo privravnali sam domačini. To so vam prave smotki in ljubeč, kakor parasi se kopirajo in ravstajajo na ljubečro, katere jih med seboj mirno traji in katere jih vidi. Čudil pa sem se tudi nastajarjem, da so tako slapi, da v smoter trdnji, da smotjo hiti avlojivisti, pa so pomislilo in se čutijo te Italijaci, kaj so prišlihali. Vask priprepihali, da le 2 njimi trah v eno, na g. me delati in se jim najdi, bolšker sem drug, kar je "taj".

Ko sem predviki mesec stišal, da hode vltarje postaneva za delohi obrat, bil sem radovoljen, koliko glavov hode dolgi kmetijski nametki stranka in ko sem stišal ter pokoljal potome v voline spise, sem se namenjaj pravi in vira. Voste li koliko glavov je hodi g. Wokman od prijatelji Nemcov? Še hodi 50 glavov in hodi; kajti drugi tih so sami opjadniki od svojega naroda, sami Italijaci slovenska svoje krvi. No in potome pa naj še kdo poraba, da so Nemci smagali. Gospod Wokman sem pa tudi pomislil ali ta take volike, kateri stajajo to, kar mora vskadno šikovno najpraje biti, svoj materai jank in svoj rod.

Vidite, kaj gospod vrtinik, da jaz tudi nekaj vira, kar drug ali ne vado ali prevrediti neboje. Danes sem vam tak tako prevredno vse prevredil; ako se bodera vrtinrat stela, pa vam bodeta še vse kaj več namodi. Turaj na avlojivisti!

Vitajnaja. Naki kmetje sedeli so se jako zavredili. Hiti se čest, ko so tavoravali od nekaterih avlojivisti se hodi s svojim prepričevanjem in smodi, posebno pri kakti vrtinici. Zedaj boden pa so se potomali kot avlojivisti in smagajo meta. Pri vrtinici nabralika krajnoga kolnoga avsta izvrajem je bil viti g. Jan Žilkar, namestnikova pa viti narodnjak g. Ivan Vostak.

Kdor ne pozna našega kraja, ne mora si misliti, koliko radi koljari traja. Prihaja je 7 velikih občin v vitajnoga kolo; nekteri imajo dober uro, drugi poltrajno in celo tudi po dve uri hoda. Vrt tega še avro sami gidi in janki in dostiljari prav slaba pot, kiere naj otrok pshodi vaski dan tje in manaj. Še odvratiti bi prihaj in stišali. Hiti g. pa je drugo. Valed te deljave mora otrok ogled na pot, pa stiti, ko je še smatralo. Vtisk pa je krevica in skrahno in mamica vrase hko ziboga vosebika ter: hajdi viti in kolo! Zedajhiti se jama kreviti in avlojivisti; in na pomoč mora priti kve truba, kierega šelebaki v kratkem doboj postarane. — Ko po velikim trah prihaja v kolo, sedaj pa je treba ostati celo tri ure nepremotoma delati v potu svojega občina. Skrahno nastajajo svoje oči, da vidi dober vasko otrok, vskaj vasko hodo na sbo hodo, da mu pri drugem avsto ne sista. S holo takava vrtarava svoje prate na pomisliti, da ga prav vidi; kako nastarja velike števila, s svojim dobom more zdej ja avro, sedaj na j. g. pa tudi tje gori v nebo! Revok je kaj talenost, če se njegovom izvrajajo kolo pomisljajo. — Vender hite vira dravnajet! Hvala Bogu! Po toliko delu treba pa tudi kaj dosti, kdor dela kaj tudi je, še vti dobi po toliko voljaj kaj vgristiti, drugaje opole. — Hiti g. kreviti domov, glad bi prišinka, a volina jih je prišla od dolet, smotjo čuditi in hili se pomislilo. A tudi tam se Italijaci ogleda. Nekteri izvraje in tortice dohiti hiti in ga s vosebim hodi. Pa oče traja stopi obliki njega, ko krevitno in ostajno pogleda, bi je hantele stari delo namisljajo in razdeli svoje jaltino. — Hingotari ostane hese janki čili dan, na vaker vose obmaganja tobe prvi doma, avro ga s vosele obmaganja vage vati. Konaj prišira in vira se na pot, je jed me na diti in kadeo mirno nasti (otro je, da jih valed take slaba postrebiti se v mladosti veliko ostati.

Z vosebim na v. to je pač vse krevite vrtinik stišal, ki se je spredila, da bi se oddaljajati in

lažen, ki ne morejo opolniti doma, dajala kaka topla juha.

Zato, dragi stari! vas ugodno povabimo, da po svoji moči darujete od svojih pridelkov, da se bo mogla pripraviti opolniti topla jed, kar bo valovi otrokom pomagala, da bodo pri krepkem zdravju in se čvrsto navzeli. Pa tudi vse drugi ljubitelji mladine sta prarodno prebena, da tu pokatele svoje mladenčevost. Vahi darovi vam ne bodo leter plačila ostali!

Is kuznanskega okruga. Žalostnim srcem spominjati se mora vsak pravi rodoljub ona doba, ko je v našem okrugu še divjala nemurška strahota, pod vodstvom slugastnega Suppanca in Mlačevca. Sreče je moralo kravati vsakemu Slovencu, stičevemu, kako je za dvojnjo, zlasti ob časih volitve terorizirala nevedno naše ljudstvo, omanovaje mu važnost nemškega jezika. Gopji letenci, ki jim ni hotel na izsance, ali ki se je muhotlo bodedo potegali za tlačene pravice nalezlega naroda!

A naša pravična stvar je komušno le zmagala, pobrati sta morala za pogovela svoja koplja ter se zramotno pomakniti iz javnosti.

Sicer so i nju zapeljali komišljenski polagoma vrtilni, a vendar južnika, ki sta jo zasedala omajenja molitvena, naj naše slovensko ljudstvo, ni bilo močno tako hitro izruvani. Ni se čutili tedaj, da je narodna zavest za narodna idela slovensko ljudstvo našega okruga tako malo prežalila, da smelo trditno, da je kuznanski okraj, glede narodne protijavnosti zasledil daleč za drugimi slovenskimi kraji. V tem, ko se v različnih krajih naše domovine umajajo čitalnice in druga preprotna društva, ki budijo slovenski svet je narodnega spajanja ter ga spodbujajo i krepkemu delovanju za naš rod, najdel v naš bode malo zanimanja za narodne telete. Hudo moramo grajati i to grdo navado, da se v tih in večjih vaseh našega okruga še vedno volkovo nemško govorniki in kitari, tako moramo odločno protestirati proti vedenju našega okrajnega odbea, kateri bi vendar moral biti tako rekoč arcao slovenskega mliljenja v našem okrugu, da se poslužuje v našo stvarno pri sejah in uradi skraj izključno — nemščino!

Te žalostne razmere pa imajo svoj vzrok i v tem, da nismo izšli do sedaj v našem okrugu moča, ki bi se bil neobtočno i mohotno potegnil za naše pravice, ki bi bil stidni naše ljudstvo i narodne stagnacije ter razlajali naj njim narodno zavest.

Tem razlozajem nam je vakopelo srce, ko je prišel v naš okraj prvi rodoljub, vsebovati gosp. dr. Lipold. Njegov rodoljubno delovanje upravičuje nam k lepim našim, da bode tudi pri nas najzelo solnce narodne samozavesti in narodnega delovanja, da bode i naš okraj delat čel našemu mladenčevu narodu.

Ko smo pred nekolišni dnevi čitali v „grški tekci“ dopis od sv. Petra pod sv. gorami, kaj naš mnogozasluzni g. dr. Lipold deluje za blagor našega naroda, čudili smo se predznosti dopisov, ki trihri naš svet, da bi naš v letih kraja prišla nemurška strahota pri obč. volitvah na krmilo. Kolikor poznamo odločne razmere in mliljenje avtoritarizma, ki je v našem okraju, a mimo vsega trditi, da se je volitve popolnoma v smislu našega volenoljubnega g. voditelja dr. Lipolda izvršila. Njuna imena so nam porok, da v imenovani občini niso tla za nemurško in pangermansko telajo. —

Te si naj zaponati dopisna „grška tekca“ in ostali komišljenski njeptovi, da se slov. ljudstvo našega okruga hoče in mora ohraniti tujega jarma in vpljiva, da hoče ono samo biti gospodar na svojih tleh. Ne vdašjo se!

Is Gradca. Pred letom danj je bilo in slovenski akademski „Triglavci“ pripravljali se so provokati, da prirodi v Gradcu, v sredini tujega občinstva, kometov s plesnim venčkom, v spomin našega velikega Proletara. Najzgodno, atrah, koji je bil čitali iz oči predredatelj, ni bil opazil, kakor je srednji prvopni telet so slavnosti. Obila odločitev slovenski ga razumitvito, čest i drugo narodna hvala i slovenskega šola žarja, kakor tudi prijazni naklonjenosti, ktero so pokazali „Triglavci“ vol slovenski graški krog i lep. Slovci — polt namo lekih takojšnjih Slovcev, ogarjala je slovenski akademski, da poredno

i letos izskri slavnosti vrstino. Odber ad hoc ktereje je volil v to serbo „Triglav“, delaje tako živahno, pripravja se tako vesteranski, da mora opoznavale pričakovati najzajajnejega uspeha. Proletara „Anno dvorana“, kjer so je lani vrtila slavnost in kjer se pripravajo sploh najzgodnje graške veselice, bodo i letos stihale devine glasov akademskih tamburice, na kterih so vadilo akademski strukovnjaki še dolgo časa lanihno točk, po njih so bode i letos razglajali slovenskih pesni mili zvoki in kakor je sklejati iz dobrih pevskih močij, ktere so akademikom letos na razpolago, iz velikega zanimanja, ki vstala hodi letos med njimi za pejo, bode zadovolstvo naj strojnije umetniških tarjavam. Se vbi čitna slovenska mladnika, ki boč upano, radostnega srca prihlebja iz domovine sem v tujino, bode za trenotek ob pevskih točkah misla misel na peja serveda, le za trenotek — kajli kmalu se mi vrtili po gladkem parketu v roki slovenske akademski ... omanjari valček se igra ... kako bi tudi mirovala noga tebi in njemu, ko vaju greje cvetoče mladosti vroča kri.

Uvrtjen, da naša poštata z otrokom na izborne priprave slovensko razumitvito je v večjem krogu od našega leta, podvoji bode odber naš svoj trud, da se naterde mlam gostom, oobito zavedni Slovencem, ktere naša postojta i letos investvo v največim številu.

Slavnemu občinstvu priporočam

ZA BOŽIC

krasne jačlice

štalice in rojstvo Jezusovo

Okraske

za božična drevesca

in za darila

razn. galanterije blaga

Trgovina Dragotin Hribar v Celju.

Lekarna Trnkóczy-ja

srcevn retovica v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo postjo razpoložljiva

Marijateljaka

kapljice za želodec

slabost, prenevanje in slabo apetito s prvotno in krepilno vplivom pri motenju prebavljivosti, pri boču v slabosti in slabostanju.

1 steklenica vred. 30 kr., tucet. 1 gld., 1 tucet. 3 gld., 5 tucetov samo 8 gld.

Prava

španska vina

direktos od tam, d. b. št. 101

Anton P. Kolenc v Celju

Ljubljanska cesta, 4. 3-2 (114)

Viša s krčmo na prodaj.

lega je na prvotni vrhovi odlično vino. Ista klet, isto obilno klet, ktere ga vsega je kupa. Ista stoji tik tovarna najzgodnje ter je v južni delo in klet. — Vsi pore. lastnik **Karel Vreder** v Topolici (30. okraj) pri Celju.

Zaloga spornikinskega blaga

MILAN HOČEVAR

Čop, vrta, cest, i

črvena zaloga vsakovrtnega sladkorja, rila, fraga oja, jama oja, masa, rjapa mast, ruma, čaja, vina v karkih, osemsto silovsko, krasnjega hitrova, št. št.

Banatale pletina mola

Radajska mineralna voda

št. št. (3) 25-27

Veje medina

tirolskega in dolenskega

vina

le pristo blaga — ponaja po pristo maki ceni v postodi od 30 stirov rila.

Joe. Paulin

(12) št. v Ljubljani, Marja try št. 1.

„THE GRESHAM“

zavzorovalna družbe za življenje v Londonu.

Pilja in šparanja: Pilja in šparanja: Dvoj. 1. Osholovane 1. Rudolfovca, Franc. Kralj v Avstriji št. št. v Avstriji št. št.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1899 št. 125,303,331. — Letni zavzorovalni dohodki s ob. — 22,400,000. — Isključeno za avstrijske davke, vneto in otkaje i dr. odlik. — 219,000,000. — V sredini osamostalnostno. — 125,303,000. — Ista, da se je prilož. zavzoroval. — 1,803,914,000. — Prospekti, omo po katerih se razva družba pri izdajni polti in prijavi obratni dobe se lona plačilo pri garanciji avstrijske v Ljubljani, v Trilavici mesta i pri **VIDOVCI** ZEMELJA in pri avstrijski v Celju pri v Viljamo **HEBERERER**-ja.

(189) 12-9

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja v Celju

prilpoda gospodim trgovam in prodajal. omaj svojo

velika zaloga vsakovrtnega papirja

za pisane, pisma, vnanje in notranje, razsvetlovanje karnavsko, svetilnega in svetilno, za vsako vrsto tisk. razn. vrsta Rudolfovca avstrijske, Heroldovca avstrijske in angleških pene po originalnih omah tovarniških: —

razn. pripravde

svetila za pisane razn. vrstno i in tisku, poravnata, svetila, svetilna, letalska, karnavsko, svetila, svetila, svetila in karkoje za poravnata, svetila, svetila za tovarna, tovarne karkoje, svetila svetila št. št. po originalnih omah

Posebni lep urbov papirja in svetilov i svetilov in elegantnih karkah.

Najzelo steno za steno, gile i karkaje.

Velik izbor slikov za fotografije in vnanje, omaj za pisane in poravnata, svetilno, svetila in fotografije, svetila št.

— po steklah, omah. —

leže in izdelavo tujke i postoj. postoj.

viti ter se preskrbeti z novim pevstvom. Ker je v obliki krajih tudi pravi utjecaj, ki so na različna godala dobro iznajeni, se tačnega v društvenem krugu misli na ustanovitve godbenega kluba, mogoče, da se v tej važnej zadevi še pri prihodnjem zborovanju kaj gotovoga skisna. Po odobrenju zastopnika združnega zborovanja nastopi gosp. Ivan Struški, učitelj v Številjahi, ki je postal v svojem vznesenem govora jako lepih potoz o učiteljeva postavlja. Iz njegovga govora je bilo poznati, da je on jako marljiv učitelj, ki siše po trzapljenem školskem delovanju, kako bi se drugje izven kole koristil svojemu mladenca naučiti. Govornik je naglašal, da je v slovenski kajljevosti v vseh strahih mnogo učiteljev, ki delujejo kot pesniki, glasbeniki in spiki kot pisatelji, kar je gotovo častan. Ekor čuti v svoj polkic pisanje, pisanje, piši vselej po gosp. Stanika Vranca: „Is naroda za narod“. V to svrhu je treba poznati dobro svoj materini slovenski jezik in tudi drugo slovensko jezik, da se naše kajljevosti zagotovi razviti na podlagi slovenske vajenosti. Učitelj si v svojem tedavnim delovanju v šoli našli kver-venec, ki je ob jeknem večkrat vanev trpljenja, a če se le v prostih urah privrže na narod z pisanjem pesničk, naharali t. d. spisov, toda si pa našli dovolj mesta in če ga tudi ne preostavlja, ma je vendar slabo zavest, tako pisati, da je svoje sposobnosti davati svojemu narodu in katerega je nastal, torej re: „Is naroda za narod“. Govor g. Struškeja je bil poln idealov, ki navdušujejo učitelje na napredek, ki mu dajejo moč, da ne opoča v svojem trzapljenem delu, ki mu lajnajo letava, obsojejo po trpljenju smaga. Bil je nadšen z ideal, ki obiljeja in izpolnjuje tudi druge tovariste na delu, da karisti vank po svojih močeh in sposobnostih svojemu ljudstvu. Po tem izvirnem govoru se je reklo ved društvenih zadev ter se odgovorilo na nekatera vprašanja iz „Vprašanja štirinje“. Konecno se došli prihodnje mesečno zborovanje na novoga leta dan v občinski občinski sidi.

Spodnje-štajerske novice.

(Delobni svet Štajerski) se je sedel dne 19. t. m. Trazlja je le nekaj dni in bilo se le tri zaplo-pojenja seje. Vzdrlil se je provincialni delobni proročan, potem pa naslednja protidelo na dne 9. januarja 1934. leta.

(Imenovanje) Delobni glavarjem Štajerske je imenovan Edmund graf Attena, njega namestnikom pa notar v Mariboru, pod. dr. Fran Kadaj.

(Občinski svet) Občinski svet občine je bilski skrajšal ima na novoga leta dan v občinski občinski sidi svoj letni glavni zbor. Dnevni red: 1. Poročje. 2. Zapisnik. 3. Društvena zadeva. 4. O Lestarijevih in Muckovih računskih, gov. g. Fr. Zidar in Laškoga trga. 5. Tajnik poročev svoje leto poročilo. 6. Bilgaški položaj svoj letni račun. 7. Volitev 3. pregledovalcev teh računov. 8. Volitev odpora za l. 1934. 9. Določbi se visokost društvenosti za l. 1934. 10. Določbi se, katere kajlje in članika si društvo za l. 1934. naroči. 11. Navesti.

(Krajni del. svet v Vajkahu) Invitil si je v svoji seji dne 8. t. m. g. Fr. Brancota p. d. B. delovca svojih nabeselnikov in Izpuna Mih. B. delovca za namestnikom za prihodnjih 6 let. Ob ta vira slovenske rodoljuba, od katerih pričakujemo, da bosta z krepko roko posnela v svoji namotane šolske razmere. — Tako spotalo se je naše prekrškovanje, katero smo izvršili na vprašje o smrti prejšnjega nemškega načelnika, rekoh, da je bil to nedolgi nemški nabeselnik kraj. del. sveta vojnikoga.

(Umeti je v Vajkahu dne 19. t. m. trški Izpua g. Jan Kleinachrodt, 70 let star. Bil je rajni Izpua po rodu Nemec, kajti njegov oče prišel se je iz Frankovskega (na Nemškem) k nam, a bil je mirna, delovna in v občinskih stvarih popolnoma uprizarčan, enako skrbno in ljubeznivo proti Nemcu kakor Slovencu. Bil je rajni tudi sloveni šivinski odvarnik ter je nekodaj, ko se ni bilo točno šivinski odvarnik, opravjal svoj posel po oči Številjahi dolini in doli do Rogatca, Servnice, Konje in Gornjevodja. A tudi sedaj so ga še radi klicali v oddaljene kraje. Trška občina bo v naslednjih raz-

burjnih tšahh težko pogrešala tega razumnega in mirnega moša na čelu svoje opravje: — Tudi svoje otroke je dobro odgledil in poskrbel. Eden se n. pr. je šivinski odvarnik na osmrakom dvoru na Dusanj, ama bli je hana znanoga rodoljuba A. Gorizarja v Mozirji. — Kako priljubljen je rajni bli, pokazal je posebno zbirko lepih pregled, katerega se je udeležila ogromna množica ljudstva, kol mladina itd. Naj v miru odira!

(Kolkica „Nemove“ (?) je v Vajkahu?) Pri nedolgi delobniobčinski volitvi bilo je v Vajkahu spisanih 74 volitev; imenoh teh določil je dr. Wokana le 29 glava, skoraavo so opravili t. „Nemov“, katerih volitve pa je rodila slovenska mati vse svoje ljudi do zdajdaja na nogo, nekatero prav na prvi le na vraga, da so jih tako poljali na volitve, kar ho bihoti na morejo. Naj po nekateri kar čes naš zbolsti, nekateri pa so se spomnili tako važnih opravil v drugih krajih, da jih je kar juro odlašalo. — Čudili sta se v „Domovini“, da je dr. Gellingsheim in Šoltajna, g. V. Rulnik pa in žral se pripeljal dr. Wokana voliti; le boji pa smo se čudili ma, da se zmanj „narodni“ šivinski mojster F. G. ni mogel in Čolja v Vajkaj pripeljati, da bi bil oddal glava na našega kandidata.

(In Teharjev) smo svedeli, da se nekateri zdeli ženo, da je slavni okr. bolški svet za celjki okraj, obče sploštoravnoga velposvetnika g. J. Polnaka imenovan za krajnoga bolškoga najosniska teharske kole. Posledno pa to imenovanje „gospodinu Zepina“ ni čisto nič všeč. Bravi svoj dolgi jezik in od same jona barvo spreminja, kakor kukar. To obgo čerka, katero običava vse, da, ter ga se prvoh od tega glave običava in katerega tudi Volgajna s ribami peštrvi, se dela, kakor bi bil Bog zna kakšno ironična oseba na Teharjev, pa je neprotivahki, kakor peto kolo pri vran. Če nastane v kateri krstni prepri, gotovo si „Zepina“ nikjer, da bi naredil mir, kar nima časa, mora namreč do pomoga vohar „marjarat“. Polaj tega pa je baje sila „kocaj, fan“. O Zepel, Zepel!

(Notarjat na Vranahom) Novinovanosti c. kr. notar gosp. Mihael Jevovick nastopi svoje mesto z novim letom.

(Promosnebi pri političnih uradnikih) Za nemotičnoga tajnika imenovan komisar g. J. Zupančič pl. Haberkorn v Ljutomeru, je prišeljen nastopajti v Gradci. V Ljutomeru pride k glavarstvu za koncipista imenovan in H. pl. Rainer-Barbakič, v Ilirice praktikant A. pl. Fiebler, v Maribor praktikant dr. K. pl. Crast.

(Umeti je g. Fr. Čisaj, c. kr. sodniški adjuvnt v Konjahi. Potojajnik je bil rodom iz Gornjehoga, dober uradnik in značilen Slovenec. Škoda za blago dolo!

(Zdelo) Letina se je pri nas srednje obnoša. Le krompir je prav dober vopaj. Ostinota je bila pa v več krajih čisto pod snegom vohana. Korzna bila je srednja, koruznata malo, ajpa tudi slaba. Vina malo, pa klor bi ga jako lebel, zamore dobiti kakih sto starih vedrov, prej se ga je pri nas na tisoče veder pridotalo. Prodaje se po 8—10 gld. vedro. Sive so posebno obrodile in se sedaj tudi došli silovitega žiga. Letos ajpa na novo vinograde rigotalo in če tudi je trda zima, vendar pride delajo, kajti upajo, da bo drava in štajerska hranilnica dala kaj podpore, kar jih je mnogo prosilo.

(Vahlo) v Št. Pavlu v Številjahi dolini pri redi „Bratno društvo“ dne 26. decembra t. l., to je za praznik sv. Štefana, ob 3. uri popoldne v gostilni gosp. Štritarja, svoj občini zbor, h kateremu važi utjecajni odbor.

(Vahlo) k vsehili in II. občinski zbor „Pevskega društva Bratstvo“, katero priredi dne 26. t. m. ob 4. uri popoldne v gostilni g. Fr. Rulnika v Bratovcih. Vapored: 1. Podnav 2. Volitev novega odpora. 3. Vpisovanje novih odov. 4. Razni navesti. 5. Vozeta igra „Mator“. 6. Prota zabava. Med posameznimi točkami pejo domni pevci molitvoga zbora in svira godala. Pred igro se pobira vstopnina 1. 30 kr., II. 20 kr., III. 10 kr. K udeležbi važi utjecajni odbor.

(Pevsko društvo v Gornjevodju) priredi na Silivstrov večer veselivo v dvojni gostilni g. Miklaha. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina pošta.

(Občinski šolski delovci v Številjahi) ma dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne svoj redni občini

zbor z navadnim vopredom, k kateremu utjecajni važi odbor.

(„Kmetiko bralno društvo goraje šolske doline“, priredi svoj občini zbor, dne 26. decembra t. l. ob 2. uri popoldne, v Korozevi gostilni s sledenim dnevnom delom: 1. Nagovor podnel nika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev odpora. 5. Pisanjeva letnine in vpisovanje novih odov. 6. Razni navesti in predlagi. 7. Prosta zabava. K občini udeležbi važi odbor.

(Občajni zbor v Številjagradci) je v volji za predložiti svoj narodnega moša, g. Iv. Rogina, občinskega nepotnika v Podgorji. O „Številjaga“, se kol smagoval na? Nadi nezakonski trg: Ljutomer, Konjov, Vojnik, ki ni radi z grali „Številjaga“ dobiti svoje nemške kole, prosijo in prosajo pri tem družbo podpore. „Številjaga“ jih voliti in tožati, obeta in obeta, a ne verjamemo, da bi mogli takim beralem vstati!

(Na Štatinji) se kol konec koleh borbe. I. belni koleki svet si vtrgajo protaj svojih vohov, da bi se vtrgajo polkovni podak na kol pri Sv. Križi. Zidi je sila pridotalo na ministrarvo. Vseh nezadovoljnih v šolskih zadevah na Štatinji je kriv „Številjaga“, ki hoče na svoj račun odobniti sine Slovencev svojo zdelotično bajto važiti, za nemško občino. Mi Slovenci pa se naravno in naravno imovi nemških učitelje in moštvo!

(Vahlo) na redni občini vseh slovenskih družtev v Vajkahu, v nedolgi dne 7. januarja 1934. Vapored: 1. Podnav predložnikov. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika in kajljevoga. 4. Volitev novega odpora in sprejem novih odov. 5. Številjagost. Po zborovanju se bude v gostilni g. Gajnarjeve predstavlja igra: „Kateri bo?“. Po igri prosta zabava. Začetek zbora ob 4. in voočilo ob 7. uri zvečer. K vdeležbi utjecajni važi odbor.

(Občinski plači) na Štajerskem se ravno zdaj po krajih. V mestih in trgih ter vohih voh, kolj imajo učitelje vedje plači po 300 g. (dinarca), 300, 200 in 100 gld.) po manjših trgih in vseh naravno le po 500 gld. V vohov pa kol učitelje, da ne li se delate razlike po krajih, kjer učitelje stali, ampak po letih, kolikor stanovi postane učitelj po službi, kolko viljo plači naj bi dobival. V tem orobu bodo učitelji tudi delobnem zboru prosajo izročiti, kolko izračunali so, da bi to delalo pol milijona več stalo. Ne moremo reči, da bi se zahtevne učiteljev se bile opravile.

(V Pilsenoh) pri Ilirskih so zpet izvršili izpusteno narodnjaška, in sicer Martina Volavteka, dobraga kmetovalca, na mesto naroga Varloca, ki je bil tudi jako sploštoravn mošt.

(Bratno društvo pri Sv. Andreju v Slov. gorinah) ima v nedolgi 7. januarja 1934. l. v gostilni g. Johela Ribi, svoj IV. občini zbor. Začetek ob 3. uri popoldne. K občini udeležbi važi utjecajni odbor.

(Nemški kraj podpiratelj slovenske šolske družbe sv. Cirila in Metoda.) Da so nemški plemenitaji navestili se med slovensko ljudstvo, bili jako vedno ajpi polpora in zaščiti, o tem bi lahko povedali množicami slovenski kmeti, ki je živel pred 1848. letom in vedeli so povedati kaj deluje. Ljubljana vitezov do slovenskega seljaka je bila tako volika, da so temu od same „dobrote“ stale kravave strage na čela in se je od njih mi delali odobati tako, da bi mu bil deli lahko lozti. Čuditi se ni, če se je podoboval za plemeniti čet. Pripravljen se nam je, da je ob priklji, ko se pridolji postavlja, pomeni se okr. glavarje gosp. Weiglina banke, neki gospod pobiral med gladi na družbo sv. Cirila in Metoda. Prišel je tako tudi do nemškega grafa Šoltajnega. Popravesti mu zamen togu zbiranja občini se je visokostni graf do nelo plemeniti daru v zmeski 1. kraj carja a. v. — Na gornjohi dar! — O ti srečni Slovenci, saj vse bude dobera kmetu, ko vse rado nemški plemenitaji tako visokostni podpirajo!

(In Zema pri Osmadu.) Vahlo. UNI. društvo za orn. obradje bude imelo 4. januarja 1934 točno ob 11. uri popoldne svoj glavno zborovanje v kuhinji podlagi ormočkov. Vapored: 1. Zapisnik. 2. Dopolj opomenica o povikaj učiteljskih plači. 3. Društvena poročila. 4. Črte in letovanje razstavu v imenosti (g. Fr. Vahlo). 5. Poročilo o glavarstvu zborovanju. 6. Z.

nihi, zavra. 6. Volter svruga očlona in nafel-
siliva. 7. Naveti. Zaradi važnosti glavnega zbora
se naše društvo, prost in prikaže prav občine
velično odbor.

(**Tabliča k občinskih storitvornjškima**
društvu in ornadžki obratji, ki se priredi dne
26. decembra 1903. ob 2 uri popoldne, v dvorani
ornadžke štalične Izasni red. 1. Poročilo pred-
sednikova o društvenem delovanju leta 1903. 2.
Račun za leto 1903. 3. Opravnica omova za leto
1894. 4. Povračilo za leto 1894. 5. Odobrenje
kupne pogodbe s dne 18. decembra 1903 o nakup
zakupnih gorin. 6. Predlog odbora naj se
društvenemu brezplačno učijo ameriških traja-
korenk 10.350 kosov, rotja 10.000, vr-p. 30.300
kosov. To ameriške rotje naj se društvenikom
dovoli po 100 do 500 kosov različne sorte po
vrsti, kakor se najj pri odboru ogledajo. 7. Sprej-
em oglati za dovojenje brezplačnih rotj; pri
oglatih naj se namazati ali pridelati v penasto.
Svoje ali laposno senčilo. 8. Sprejem javnih sved
in vplodilo nosalce društvenima R. Stajenškim.
— To društvo imajo je v letu 1903 912 gl. do-
hodov in ravno toliko stroškov. Izostaja pa
manj 281 gl.

(**Ime Opčinice**) Dne 27. novembra t. l. vuzli
je Frano Rogarček in Opčinice, Frano Lesko-
varja in Čadran v Lokanje drva. Ko pripelje se
bilo Opčinice, nagreje se vsa vuz v cedno.
Narava je kotela, da je Frano Leskovar prišel
pod vuz in ga je podalo. Preden so ljudje došli
ga izpod vuz, bil je mrtav. Na tej ostri se je
le več naravi pripetilo. Tako je v teku dvah let
kmet Janek Leskovar še dvakrat spravi konje
in jark in vedno jednoga poklovdano. Zvelič bi bilo,
da bi se ta ostra na najbolj nevarnih krajih po-
previda, ker se mnogo rabi in je budo zročena.
(**Oknad področnice sv. Cirila in Metode**)
je v svojem VII. glavnem zborniku, dne 14.
grudna t. l. izročila sledeči odbor: predsednik:
Ond med Oroslav Kristan, podpredsednik: Ond
med Miha Podlesnik, Nagajnik: Ond med Ferdo
Konej, tajnik: stad. glav. Milan Meninger, odb.
namestnik: stad. izr. Ferdo Povaj.

Druge slovenske novice.

(**Okrajnina nevolstnih volčlov in jed**
društva sv. Cirila in Metode) Lepa lega je, da
volčlove ob novem letu svojim prijateljem var-
krotnega blaga. Hoja od hile do hile pa je
zakoterenom nemočja, drugemu manj priročno,
tudi spet raje vidi, da se na motimo in njegovom
občini, podvajanji. Naj bi torej za slovensko mladi-
dino našli Slovenci množico takih osebnih volčlov
ob bližnjopost se novem letu raje obklati domišlji
pripravkov ter bi se z novo leto potiljali pod-
pisanost družbi sv. Cirila in Metode! Isteleto naj
bi razvali oni, ki plemenito opravajo svoje volčlove,
kar stane mnogo časa in srova. — Viani je se
prejela taka lega v mnogih večjih krajih slo-
venskih. Kaj, ko bi se hotelo leže razširiti in s
časoma postati veselosvenska narodna
lega? — V tej legi — s to pridajo se zagnano
mno leto pri vsem domorodnem slovensku,
obstajajo, da objavimo — prej kot mogoče — vsa
častna imena takih naših potravnih volčlov
ob novem letu.

(**Volčlove društva sv. Cirila in Metode**)
(**Družba sv. Cirila in Metode**) je izdala
7. zvezek svojih "Izjav", v katerih mikavno
razlega plovitvo svoje delovanje in prestali
oslediti dobi.

(**Slovensko gledališče v Ljubljani**) Ipo
naprednja je dobro obklativo, osolito je
vzljepa sprevikra. Nekateri gledališče pa odlično
pola, čeravno ga namiki učni zavodi i. la Mohr
previdno podpirajo. — Čisto naravno: V Ljub-
ljani je 20000 Slovencev, a le 4000 in morebiti
še nekaj Nemov.

(**Slovensko mlajšega družveja**) v Ljubljani
stvarje 28. t. m. Na dvornem vodu ima poleg
občajnih točk, zagrove o slovenskem občitelovom
duhu in o občinski slovenskih občitelov pri do-
skali razstavi v Ljubljani 1. 1895.

(**Slovensko planinsko društvo**) s sodikom
v Ljubljani, imajo je v pravnih letih svoja
obstanka lepe vage. Zamaševalo je in s slo-
venskimi napisi omatišo mnogo potov ne le po
Krajevom, ampak tudi po Stajenškim in Pri-

moravom. Z sezonskim trudom si je popolnoma
ovojilo Kamniške in Savinske planine ter srčno
segu tudi na Korotke. Drugo leto pa bode delo
le zaporedje in občestaja. Društvo namre-
namerava postaviti nekaj koč, in sicer na Črni
Prati, v Bohinj, v Kamniških in Savinskih pla-
ninah, ter tudi napraviti in izdelati nekoliko jako
potrebnih potov. Da pa bode društvo mnogo častno
izvršiti le prav najne in valovitega načrta, leto-
povedo izdatno podpore. Članov šteje skor pol-
tisoč 300, ali njih prispevki so presnajhiti, da bi
mogoče društvo uspešno delovalo. Zato se nateka
odbor do čimoljubnejše potravnosti vseh slo-
venskih domoljubov, star poobjitno: hranilnici i. t. d.

(**Prva javna bolnišnica na Dolenskem**)
otvorila se bode s novim letom v Kandji tik
Novega mesta. Vdruževala je bode večšoma
Krajevka dohaja, odkrivala pa vanjšini hrva-
je. (**Družba kuhinje v Novem mestu**) bode
napravila v zvezi s hilo rokodelnega družba.

(**Le Novega mesta**) se nam poroča, kako si
hrupni občinski predvalstvo, da se bode
otvorila bolnišnica, ker potrebajo od večjega
pomena tudi večje živahnosti pri obrta sploh
in trgovini posebej. To radi verjamejo. Vsaj se je
na kolovrati prgi pokazalo, kako se vse po
bolnišnici obrti, in kako bolnišnica sama dober
staja.

(**Preznanje pri davkarstvih uradnikih na**
Krajevom) Za novo davkarstvo v Cerknici sta
imenovana g. I. Kotar za davkarja, g. I. Lep
za preglednika, g. J. Jaklič je postal preglednik
v Metliki, g. A. Sedlak, pristav v Kostanjevici.
(**V Žužemberku**) je izročilo izpustom spet
Žužemberčan, g. J. Kadunc, trihan in razvaliti
počinjotno. Do nje so imeli živahnost in daljših
Hiljak, v fari spadajoči pod Žužemberško občino.

(**Bralsko družbo v Makronogu**) je imelo
svoj občini 14. t. m. V odbor za leto 1904.
so bili izvoljeni in sicer: Predsednik: Viktor
Bosna, o. k. kotar v Makronogu; predsednika
namestnik: Janez Vranat, župnik v Makronogu;
tajnik: Jole Bohrmann, notarski kandidat v
Makronogu; Nagajnik: Ivan Špištal, o. k. dav-
karska urada adjunkt; arhivar: Jarnej Radvak, ar-
hivski tajnik; odborniki: Adolfin Bohrmann,
nadležnik v Makronogu, Josip Pogarčar, o. k.
kancelist v Makronogu; namestniki: Dr. Adolf
Pufferer, o. k. krajevni sodnik v Makronogu, Frano
Zupančič, župan makronogski in posestnik v
Sv. Križi.

(**Blisa s davki preobledena**) je krajnja pri
sv. Duhu nad Križem. Poleg občinskih dolič,
ki manjajo v krški občini 1. 1894 do 20%,
plačevali mora se dohale za obrube v taki množi-
ni, da ima vsi 100%, vseh dohodov. To je grozno!

(**Okrajni glavni, ki splošno Slovence**
in slovenskine) je Henrik Weiglina v Krškem.
Ko so se nedavno od njega poslovili pri mnogo-
človeku občinskih občinskih uradnikih in možnini
tega mesta in okolici, govorilo je več govornikov
slovenskih in namiko ali senšilo in slovenski;
g. H. Weiglina se je pa vsem ošmo le v slo-
venskem jeziku navdali. Tako dela nevestom,
značajem mot; bil je torej popolnoma naših
leto občinskih, kotora so mo je bil 14. t. m.
s slovo od hvaleških Krščanov prišla.

(**Zaščitna na Dolenskem**) je se odliči kraj
s sodikom sodišča in davkarja na Krajevom,
ki ima le enozredno šolo, čeravno je tudi mladi-
na čisto do godne doista 600. Ždaj se pa
vendar delajo pripravave za trinarčnico; nadzoro
je bil v tej zadevi ogled litrijake okrajnega
šolskega vrsta na lici morda.

(**Druženje osovov**) Od Save se nam po-
roča: V naših krajih in sploh v celotnem slo-
venskem okrajju krškem nameravajo živahnice seje
na novo urediti. Kakor so namerava, bi imelo v
bodošnji št krajov tega sodnjanskega obsega manjše
letno seje; v Krškem bi bil pa nekako glavni
seje; in v obsegu prirediti tudi značne seje
za predle, što i. t. d.

(**Opogajanje družve v Leskovci**) pri Kr-
škem je nastalo še bilo 500 gl. darov in nakup
opogajnega orolja.

(**Časno namestništvo**) je podli krški ob-
činski odbor svoji dobitnici, gospoj Jos. Ho-
čvar-jevi.

(**Je Kostanjevica**) se nam s ošrom na naše
našnje opako, o družtvrenih razstavi, v tem

metecu poroča, da so bili pravi in odlični za-
rodajski onči princovani v renitni, omavali čital-
nico, čeravno je onči le slovensko besno družbo,
kajli beravnice onči se so pisatelj ljudo, ka-
teri sicer da po povrti zaščitno ime senšitru-
vati. N. pr. predvaliti bralstva družve je
mot, ki vajele in knokventno le senšito govori,
kadar javno nastopi.

(**Vremensko opozorjanje**) Lepo simo
do nje imajo. Kar je bilo moga v svetovno
veliko, ta je bil po mlahnih in starih bolnih ve-
čšoma signol. Vsaj pa tudi ni čuda, kajli imajo
svo nakatare dni v decembru (14. t. m.): okoli
10° C nad ničlo, in bomerovlje je stal vno; ko-
kar nikoli; 703 mm je kazal (14. t. m.) v Krškem.
Zato se ljudje po dravnih krajih delali marljivo
po vinogradih in kupali sa nove nasade ameriških
trt, a po nekod hallog talji kradli opogajno
drugim marljivim vinogradnikom, ki le imajo
nove nasade. — Vsele zgodnje vromota se so
živili to mosee dobro potušile; zakatnega glavnem,
reznico kaže, hrudi so kar spet izpod senjle
na dan leli. Ali kaj se bode spet strle, ko
priznate moraj.

(**V Gorah**) izhajo italijanski list, "Il Ri-
novamento", ki ima nalogo, ščiti avstrijsko ml-
ljenje na skrajni dravnih mejih ter pobjati iz-
redovtore, kateri bi se radi Avstrijo otravli. Na-
valje tomo ga o. k. oblasti zapovedoma zapo-
njujejo ter na nevarnosti načla preganjajo, tako
vodi, da je stavilo več slovenskih, hrvaških in
nemških poslanecov o tej zadevi v državstvom
zboru vprašanje na vido, kaj se to gl. Zares,
čudna so čuda avstrijske politike!

(**V Trevis**) bodo list "Edinost" pomnilili
tako, da bode tritrat na leden v drak izlajah
na dan juga izhajati. Potreba, da se nastajo
lahotinski namerom in obklativanju stila je
ončtose narodopaja, do tega občilnega koraka. Mi
halvno vsem tritrativno red-jubom, da bi imeli
množe vage in se vspoko hotili peti svitvoma
naspretnosti.

(**V Istri**) je bil točno urvedik italijanskega
časopisa od slovenskega duhovnika. Izstravno
je pripoznal to, da je krivito delal evroznika,
ga vendar niso porotniki obklati. — To so
raznari!

Druge avstrijske novice.

(**V Innsbrucku**) omavali so slovenski vso-
liški dijaki družvo "Vishiti". Društvo guplo
bode, kakor druga enaka družve, vedn zabavo
in narodnost.

(**Na Dunaji**) zabel bode z novim letom in
kajli nov časopis s imenom "St. Österreichische-
Post". Izhajati bode vsak točen. Izdajajo ga bode
krajevki "Nemci". — Nu, tudi s tem letom se
bode sgradiši senšitnega mesta do Avrije.

(**Pač**) Kritarica "Einsicht" vrnila se je z
svojega potovanja okoli sveta dom. Kakor
zamo, vuzli se je za tej lažji preselovalstevnik
Frano Ferdinand-Rota. — Mitvje ladje, ki je
spremljajo zadnjoporočilo bilo je odklikvano. Med
drugimi dobi je naš rojak prvič, g. vojni kapitan
Ivan Koralt Fran Josipov red.

(**Na Čolčnem**) se tudi ogledajo namiristi.
Prekide dni vrgli je nekdo huzbo v vodo hile
dr. Volda v Rakonitzu. — Hila je prevoj poklo-
dovana, ki stoji pa obredom izraj jaganj.

(**V avstro-ugarski državi**) je bil milijonov
ubolov; 18 milijonov sa delo neposrednih otrok,
slavom in postopev; 6 milijonov sa delo spo-
vstnih otrok; v milijonov obklatnih delavcev in
dimanjev z letno plačo do 100 gl.; 2 milijona
delavcev s letno plačo do 300 gl.

(**Šume in Harogovnja**) namerava Avstrija
— ako je verjeti raznim listom — stalno pre-
sprigiti ali. Ob čem pa dostavljajo vprašanje, ali
se ne bode evropnake nile takrat mada v
vostake mada. Najhote, potovo po Rusija mada.

(**V Medjunogri**) bivajo skoro sni Hrvatje.
V političnem občirji svažajo. Medjunogri pod
Ogrovko, v čerkovnem pod nagrobiko našiljotijo.
Medjunogri so hoteli se odtrgati Medjunogri hrvaški
cerkveni občini; bode to ni hlo, berljajo nje,
da bi zagrobili našiljot rudi Medjunogrov morda
— sni našiljotki.